

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XVI. ročník
číslo 2/2018

„Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť,
aby ho diabol pokúšal.“

Mt 4,1

Šírieme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Prax nemá byť v opozícii k náuke viery a pravde
strana 3

Týka sa nás

Začali sme nový rok
strana 4

Boli sme pri tom

Jasličková pobožnosť
Novoročný koncert
Piotr Rubik -
Septembrový žaltár
strana 5-6

Zamyslenie

Pôstne zamyslenia:
Pokánie
strana 7

Týka sa nás

Spytovanie svedomia
(1. časť)
Poďakovanie za
kolednícku akciu
Dobrá novina
strana 8-10

Zaujalo nás

Pápež František začal
nový cyklus katechéz
na tému svätej omše
strana 11-12

Farská kronika

od 8.12.2017 do 22.1.2018

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Lukáš Dian
Natália Adamcová
Filip Kluka
Andrej Hoos
Peter Grňu
Alex Putiška

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Jaroslav Čangel, 58 r.
Milan Truska, 73 r.
Emília Jordánová, 81 r.
Jozefína Beláková, 79 r.
Erika Poštrková, 76 r.
Emil Pavlovič, 58 r.
Ivan Pihík, 29 r.
Mária Filová, 68 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Patrik Helebrand a Vilma Šestáková
Erik Ďuriš a Jana Hoosová
Peter Hoos a Veronika Beňušková

Popolcová streda

Začiatok 40-dňového pôstu

Na Popolcovú stredu je prísny pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu (v tento deň sa nenahradzuje zdržovanie mäsitého pokrmu iným skutkom kajúcnosti). Zákon zdržiavať sa mäsitého pokrmu viaže tých, ktorí dovŕšili 14. rok života a zaväzuje všetkých plnoletých až do 60. roku života. Aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní majú byť vychovávaní k pravému zmyslu pokánia. V dňoch pokánia sa majú veriaci zvláštnym spôsobom venovať modlitbe, konať skutky nábožnosti a dobročinnnej lásky, majú sa zapierať vernejším plnením svojich povinností a najmä zachovávaním pôstu a zdržiavania sa mäsa. Pri sv. omši budeme prijímať popol na znak pokánia a rozhodnutia meniť svoje zmýšľanie podľa Kristovho zmýšľania.

Liturgický kalendár

2.2. - Obetovanie Pána (Hromnice)
4.2. - 5. nedeľa v cezročnom období
11.2. - 6. nedeľa v cezročnom období
14.2. - Popolcová streda
18.2. - 1. pôstna nedeľa
25.2. - 2. pôstna nedeľa

Prax nemá byť v opozícii k náuke viery a pravde

Česká študentka teológie na UK v Prahe Iveta Izabela Anderlová koncom decembra 2017 pri generálnej audiencii dala pápežovi Františkovi na čelo krížik svojim palcom pravej ruky... Sedela, lebo pred 12-timi rokmi utrpela úraz pri autonehode a má veľmi obmedzený pohyb. Táto fotografia obletela celý svet. Pápež sa k nej skláňa a ona ho palcom prežehnáva na čele. V roku 2013 sa nechala pokrstiť a teraz strávila Vianoce v Ríme. Netušila, že pápež dôjde až k nej. Nevedela s ním komunikovať, a tak ju napadlo, že mu dá krížik na čelo. Pápež to pochopil. Usmial sa a krížik jej oplatil. Požehnal ju s jeho príslovečnou vlúdnosťou.

Fotosnímkou upútala aj na pápežskom instagrame a do 1. januára získala 185 tisíc lajkov..! Aj to boli

Vianoce hlavne s pápežom Františkom. Pastorácia v minulosti bola akoby často v opozícii k teológii, k vedeniu Cirkvi, k autorite vôbec... resp. prax vie byť často v opozícii k náuke viery. Pápež tento opozičný moment s úsmevom často prekonáva a dáva aj nám podnet k tomu, aby sme nevytvárali opozíciu k tomu, čo veríme spôsobom života ako ho predstavujeme. Robí to nenútené a často s úsmevom, veľmi pútavo a originálne.

Po pekných vianočných sviatkoch a pred začiatkom pôstu a prípravy k Veľkej noci je to dobrý námet na zamyslenie, v ktorom práve hodnota času a nebyť v opozícii voči náuke viery a pravde má ústredné postavenie.

V modlitbe

Vladimír, dekan

franciscus • Sledovať

franciscus EN: Jesus is the gift of God for us, and if we welcome Him, we also can be a gift of God for others.

PT: Jesus é o dom de Deus para nós e, se O acolhermos, também nós poderemos ser dom de Deus para os outros.

ES: Jesús es el don que Dios nos ofrece; y si lo acogemos, también nosotros podremos ser un don para los demás.

IT: Gesù è il dono di Dio per noi e, se lo accogliamo, anche noi possiamo essere

191 614 Páči sa mi to

27. DECEMBER 2017

Príhláste sa, ak chcete reagovať, že sa vám to páči, alebo komentovať.

Začali sme nový rok

Aj kresťanskí seniori združení vo svojom klube Partizánske - mesto vstúpili do nového roka 2018 so želaním Božieho požehnania a v nádeji, že bude minimálne taký dobrý a vydarený ako ten minulý, ktorý sa niesol v znamení spomienok na 100. výročie zjavenia Panny Márie vo Fatime. K tomuto výročiu svojou trochou prispel aj náš klub, keď v spolupráci s Ružencovým bratstvom našej farnosti s p. Zábojníkovou zorganizoval pútnické zájazdy na Staré hory, Raticov vrch a do Národnej baziliky v Šaštíne. Boli to podľa vyjadrenia všetkých účastníkov veľmi pekné a vydarené púte, plné duchovných zážitkov a už teraz myslíme na podobnú spoluprácu.

Tento rok sme s pomocou Božou začali vo štvrtok 4.1. o 10,00 hod. zasadnutím výboru nášho klubu a poobede sme sa zišli na prvom stretnutí všetkých našich členov v tomto roku. Obe akcie sa konali v klubovni, kde sa pravidelne stretávame. Na členskom stretnutí sme si uctili jubilantov, ktorí v decembri 2017 oslávili svoje narodeniny. Do tejto atmosféry pekne zapadlo vystúpenie troch vnučiek Jožka a Božky Kollárových, ktoré nám predniesli básničky a zaspievali pesničky spojené s vianočnými sviatkami a Novým rokom. Vo štvrtok 11.1. o 14,00 hod. nám prišiel pán Karel Štenbauer, kúpeľný lektor, bylinkár a spolupracovník BIOMEDIKA Praha, predniesť svoje poznatky o bylinkách, mastičkách na potlačenie chorôb

pohybového aparátu. Bola to veľmi vydarená prednáška a prítomní si z nej odniesli veľa nových vedomostí. Teraz pripravujeme výročné členské zhromaždenie, ktoré bude v pondelok 12.2.2018 o 14,00 hod. v jedálni bývalého učilišťa na námestí SNP, kde účastníci uzavrú minulý rok a schvália program a rozpočet na rok 2018. Aj z tohto miesta úctivo žiadam všetkých členov nášho klubu, aby prišli na toto dôležité rokovanie, ak im v tom nebudú brániť vážne prekážky. Radi privítame aj nových záujemcov, ktorí by sa chceli stať členmi nášho klubu.

Drahí bratia a sestry. Aj keď už uplynul čas, keď sme si višňovali pri vstupe do nového roka, predsa mi dovoľte v mene svojom, aj v mene členov nášho klubu popriať všetkým ozaj pevné zdravie, veľa lásky, ktorej nikdy nie je dosť a Božie požehnanie nech nás sprevádza počas celého tohto roka. Napokon chcem poďakovať redakčnej rade časopisu Pútnik za príkladnú spoluprácu počas uplynulého roka v nádeji, že budeme na tejto úrovni pokračovať aj v tomto roku.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Jasličková pobožnosť

K vianočným aktivitám tradične patrí jasličková pobožnosť. Pripravili ju na deň Božieho narodenia deti zo spevokolu Pramienok so svojim vedúcim Milanom Turekom a ich rodičmi. Ich dvojmesačná príprava bola korunovaná veľkým úspechom. Podrobne spracovaný biblický námet narodenia Jána Krstiteľa a Ježiša Krista bol deťmi stvárnený perfektne. Nechýbali pekné kostýmy, kulisy ani somárik. Muzikálové prevedenie, v

ktorom nechýbali sóla, zbor a pekná sprievodná hudba bolo pútavé a pozdvihujúce ducha. Bolo vidieť, že hrajúce deti si to užívajú.

Pobožnosť ukončil požehnaním betlehema a detí pán kaplán Martin Mihál. Všetkým, ktorí tento program pripravili patrí veľká vďaka. Bol to čas osvieženia a povzbudenia pre malých i veľkých.

Š. Š.

P
R
A
M
I
E
N
O
K

BOLI SME PRI TOM

Novoročný koncert

Novoročný koncert detského spevokolu Pramienok opäť ako prvý otvoril sezónu koncertov v našom chráme.

Deti vystúpili pod vedením svojho vedúceho, p. učiteľa Milana Tureka, ktorý ich aj sprevádzal hrou na klávesoch spolu s dvoma gitaristami. Zaspievali série piesní vianočných, mariánskych a evanjelizačných. Pripravené premietnuté texty nám umožnili zaspievať si s nimi všetky piesne.

Pohľad na deti spievajúce s

radosťou, uvoľnené a slobodné potvrdzovali slová vychádzajúce z ich úst: „som slobodné dieťa“, „nebo v srdci mám“. Hodinový koncert spievania bez prestávky deti zvládli vynikajúco.

Všetci farníci im prajeme, aby nás dlho svojim spevom sprevádzali na sv. omšiach ako i koncertoch, programoch a vyprosujeme im, aby ich radosť, oduševnenie, nádej a viera vychádzala z piesní, z ich prejavu a povzbudzovala a napĺňala srdcia veriacich.

Š. Š.

Piotr Rubik - Septembrový žaltár

Priaznivci hudby poľského skladateľa a dirigenta Piotra Rubika mali možnosť osobne si „vychutnať“ hudbu na koncerte 13.1.2018 v zimnom štadióne Ondreja Nepelu v Bratislave. Športová hokejová aréna bola zaplnená a obecenstvo rôznych vekových skupín, rehoľníkov, kňazov, laikov očakávalo vystúpenie so zatajeným dychom. Koncert „Septembrový žaltár“ bol

BOLI SME PRI TOM

o t v o r e n ý burácajúcou skladbou *Armagedon*. Námet koncertu autor získal septembrovými udalosťami, ktoré poznačili svet a bolestne sa zapísali do histórie ľudstva. Bol to výbuch na Manhattane a ďalšie krvavé udalosti, ktoré sa

odohrali práve v tomto mesiaci. Celý koncert sa niesol prevedením skladieb, ktoré hudobne stvárnili boj dobra a zla, pričom dobro i napriek rôznym nástrahám a prekážkam vždy zvíťazí. Dobro a láska má vždy mať v našom živote významné miesto. Spevácke sóla ženských ako i mužských poľských interpretov boli obrovským hudobným zážitkom, ako aj ich spontánne tanečné prevedenie s dirigentom Rubikom postavili v športovej aréne zo sedadiel

všetkých účastníkov. Koncert bol oživený svetelnými efektami a nechýbali ani veľkoplošné obrazovky, ktoré texty poľských skladieb prinášali preložené do slovenčiny. Na koncerte odzneli aj Rubikove najznámejšie skladby *Psalm kochania*, *Psalm dla Ciebie* a *Niech mowia, ze to nie jest milosc*. Mnohí z nás poznajú tohto skladateľa populárnej symfonickej hudby z

vystúpenia, ktoré venoval Sv. Otcovi Jánovi Pavlovi II. *Oratorium Tu es Petrus*. Aplauz v aréne primäl interpretov k ďalším prídavkom a spojením spoločnej piesne obecenstva a interpretov bol mohutným vyvrcholením

ukončenia vystúpenia. Dirigent Piotr Rubik sa poďakoval všetkým, ktorí sa na tomto koncerte podieľali, ako i obecenstvu, pričom Slovensko berie za svoj druhý domov. Prislúbil, že bude nesmierne rád, ak takéto podujatie bude môcť zopakovať a zažiť úžasné spojenie medzi účinkujúcimi a obecenstvom.

Kludia

Pôstne zamyslenia: Pokánie

Nik z nás nemôže pochybovať o dôležitosti pokánia; už aj kvôli tomu, že výzvou k pokániu začína tak účinkovanie Jána Krstiteľa, ako aj samotného Pána Ježiša: *Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo!* Musíme sa však pýtať: *Čo je pokánie a čo ono znamená? Čo pod tým rozumeli tí, ktorí počúvali Jána Krstiteľa i Ježiša?* A dovoľm si tvrdiť, že odpoveď na túto kľúčovú otázku nikdy nedokážeme nájsť, ak si neuvedomíme, čo sa pod pojmom *pokánie* chápalo v celých dejinách spásy. Slovo „*pokánie*“ vo všetkých svojich tvaroch sa totiž v Starom zákone nachádza na 23 214-ich miestach.

Hebrejské slovo pre pokánie je *šuv* a znamená *vrátiť sa - vrátiť sa odkiaľ sme vyšli; vrátiť sa naspäť domov*. Preto

je biblická podstata pokánia veľmi vzdialená predstave dosahovania heroických výkonov zriekania sa, ktoré sa neraz môžu zdať skutočne obdivuhodné, ale sú možno viac presiaknuté vlastným pocitom dokazovania si niečoho ako skutočným návratom k prebývaniu v Bohu.

Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst. Nejedenie, ktorého príčina však nebude tkvieť v postupnom odhaľovaní, že sa dá žiť z Boha, nie je a nikdy nebude pôstom, ktorý sa páči Bohu, ale iba jednoduchou diétou.

Zriekanie sa, ktoré nie je vyjadrením citlivejšieho vnímania potrieb iných, bude iba tréningom ľudskej sebadisciplíny, čo je síce chvályhodnou vlastnosťou, ale nie je pokáním.

Azda najkrajším príkladom, na základe ktorého môžeme pochopiť podstatu pokánia, je obraz mamy, ktorá trpne pri postieľke svojho chorého dieťaťa. Je tak sústredená na svoje dieťa, že nevníma, či jedla, alebo nie; či v televízii ide seriál, alebo už skončil; či sa

ZAMYSLLENIE

politici hádajú, alebo sa dohodli. Ona doslova a do písmena prežíva každý nádych a výdych svojho dieťaťa. Žije iba z lásky k nemu.

Náš Boh je takouto starostlivou matkou i otcom. Pôst a pokánie sa nám v tomto roku núka na to, aby sme sa vrátili späť domov k tomuto nášmu Bohu a potom, ako uzdravené Božie deti, všetko prežívali spolu s ním. Požehnaný pôstny čas!

ThDr. Vladimír Šosták, PhD.
biskupský vikár
zdroj: www.ke-arcidieceza.sk

Spytovanie svedomia

(1. časť)

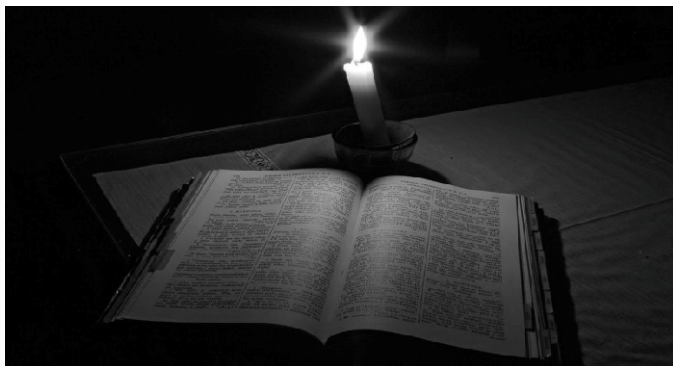
Kdesi som čítal, že Gándhí ukradol raz otcovi peniaze. Po krádeži sa zrazu začal báť. No napriek strachu cítil, že sa potrebuje otcovi priznať. Napísal teda na papier svoj zlý čin a podal ho otcovi. Ten si jeho priznanie prečítal, roztrhal papier a objal syna. Myslím, že aj my neraz túžime po takom odpustení, po zbavení sa našej záťaže a po objatí nášho Otca. Aby sme to dokázali, ponúkam vám v týchto riadkoch

1. Ja som Pán, tvoj Boh, nebudeš mať okrem mňa iných bohov, ktorým by si sa klaňal.

Boh má mať v živote človeka prvé miesto. Prehrešujem sa proti tomuto prikázaniu - neverou v Božiu existenciu, zúfalstvom. Verím na povery, veštenie, dôverujem mágii a opieram svoj život o horoskopy? Som poverčivý, bol som pri veštici, pri ľudovom liečiteľovi? Prehrešujem sa taktiež ľahostajnosťou,

v l a ž n o s ť o u v duchovnom živote, nenávisťou voči Bohu. Nachádzam si denne čas na osobnú modlitbu? Aké sú moje modlitby? Mám snahu rásť v duchovnom živote? Venujem sa dobrému čítaniu - čítaniu Sv. písma?

TÝKA SA NÁS

spytovanie svedomia, ktoré verím, že nám pomôže k priznaniu hriechu a zároveň k odpusteniu, po ktorom prahneme.

Modlitba pred spytovaním svedomia a svätou svedou:

Duchu Svätý, príd' a pomôž mi, aby som spoznal svoje hriechy, aby som ich s dôverou v tvoje milosrdenstvo vyznal, aby som ich úprimne oľutoval a aby som sa naozaj polepšil. Amen. Sv. Ján Mária Vianney, patrón spovedníkov, oroduj za môjho spovedníka.

2. Nevezmeš meno Božie nadarmo.

Boh si týmto žiada úctu k svojmu menu - zakazuje zneužívať svoje meno. Prehrešujem sa proti tomuto, keď preklínam, rúham sa, nevhodne a zbytočne používam Božie meno, meno Ježiša a Panny Márie, krivou prisahou.

3. Spomeň si, aby si deň sviatočný svätil.

Alebo ináč, uvoľni sa pre Boha, vyjadrí svojím životom, kam patríš. Prehrešujem sa neúčastťou na sv. omši v nedeľu a v prikázaný sviatok. Keď počas

sv. omše stojím bezdôvodne vonku pred kostolom (sv. omša v rádiu či televízii nenahrádza povinnosť účasti na sv. omši). Znesväcujem nedeľu prácou, nakupovaním v obchodoch.

4. Cti otca svojho aj matku svoju.

Boh v tomto zákone žiada, aby sme preukazovali úctu - rodičia deťom, deti rodičom, aj inej autorite. Modlím sa za rodičov, za svoje deti? Som ochotný im pomôcť? Hanbím sa za nich, za ich vek, názor, výzor? Dávam dobrý príklad? Venujem im svoj čas? Koľko? Dbám o ich výchovu - kresťanskú, osobnostnú? Vzdelanie? Viem byť vďačným? Poslušným? Aký je môj rodinný život? Tolerujem život môjho dieťaťa v konkubináte (tzn. keď žijú spolu muž a žena bez sobáša v jednej domácnosti)? Vzťah k autorite: Ctím si autoritu? Štátnu, cirkevnú? Zneučtujem svojím správaním, slovami tých, ktorí ma zákonite spravujú?

5. Nezabiješ.

Boh žiada lásku a úctu k svojmu telu a životu, ale aj lásku a úctu k telu a životu iného od chvíle počatia až po smrť. Prehrešil som sa, keď mojím zavinením niekto utrpí telesné zranenie, keď podporujem či túžim po eutanázii. Prehrešil som sa úmyselnou vraždou, vykonaním či súhlasom s potratom (ten musia vyznať nielen ženy, ktoré boli na potrat, ale aj tí, ktorí pri potrate pomáhali, nabádali k potratu!). Premýšľam, plánujem, súhlasím so samovraždou? Dostatočne sa nestarám o svoje zdravie, podceňujem rady

lekárov, zanedbávam svoju životosprávu nadmerným používaním alkoholu, cigariet a ďalších návykových látok (patrí sem aj šírenie, predávanie takých látok maloletým, marihuana)? Málo spím, nechotne oddychujem, riskujem svoj život? Nedodriavam dopravné predpisy? Strácam čas - ničnerobením, nekontrolovateľným sledovaním televízie; počítačovými hrami, internetom (dnes najmä facebook)? Ale aj hnev, nenávisť, telesné či psychické týranie, mučenie, rasizmus, používanie antikoncepcie...

(pokračovanie v ďalšom čísle)

zdroj: www.humenne3.rimkat.sk

Pod'akovanie za kolednícku akciu

Dobrá novina

V uplynulých dňoch sme ukončili 23. ročník koledníckej akcie Dobrá novina. Opäť sme sa mohli povzbudiť živou vierou detí a mladých na celom Slovensku, ktorí vyšli z pohodlia svojich domovov a roznášali radostnú zvesť ku všetkým, ktorí im otvorili svoje srdcia a dvere.

Do 23. ročníka Dobrej noviny v Partizánskom sa zapojili deti zo sprevokolu Pramienok a mladí z našej farnosti. Podarilo sa im spolu vytvoriť 2 skupinky, ktoré navštevovali vaše vyzdobené vianočné príbytky. Po spočítaní všetkých príspevkov nás potešila výsledná suma, ktorá tento rok narástla na **773,12€**.

Ťažiskový projekt 23. ročníka je zameraný na podporu zdravotného strediska v Alitene na severe Etiópie, ktoré vedú sestry vincentky a Dobrá novina ho podporuje od mája 2015. Finančné prostriedky zo zbierky Dobrej noviny sú určené aj na ďalšie rozvojové projekty, vytvárajúce podmienky na dôstojný život a integrálny ľudský rozvoj detí, mladých

ľudí, dospelých, rodín a komunít v krajinách subsaharskej Afriky.

Bez tisícok koledníkov by nebolo možné vykonať takéto veľké dielo, čo oceňuje aj riaditeľ Dobrej noviny Marián Čaučík vo svojom krátkom odkaze:

„Ďakujeme veľmi pekne všetkým

rodinám, ktoré koledníci Dobrej noviny navštívili, aj individuálnym darcom za ich štedrosť! Vďaka ich príspevkom pomôže Dobrá novina nielen v Etiópii, ale aj v Južnom Sudáne, Ugande a v Keni cez konkrétne a adresné rozvojové projekty. Spolu sme vytvorili veľké dielo a potvrdili, že Slováci sú otvorení ľuďom, ktorí potrebujú pomoc, hoci sú aj

geograficky veľmi vzdialení. Vážime si dobrovoľnícke nasadenie a nezištne venovaný čas našich detí, sprevádzajúcich a zodpovedných osôb, podporu ich rodín i každú formu podpory pre Dobrú novinu v jej 23. ročníku.“

Milan T.

Pápež František začal nový cyklus katechéz na tému svätej omše

Pápež František začal nový cyklus katechéz, ktorého témou je svätá omša. Ako vysvetlil na úvod, chce takto v zmysle požiadavky II. vatikánskeho koncilu prispieť k „*liturgickej formácii veriacich, ktorá je nevyhnutná pre skutočnú obnovu*“.

Eucharistia je „*srdcom*“ Cirkvi a pre kresťana je preto zásadne dôležité „*dobre porozumieť hodnote a významu svätej omše, aby sme náš vzťah s Bohom žili čoraz plnšie*“, zdôraznil Svätý Otec. Prezradil, že sa postupne bude venovať aj rozličným otázkam spojeným s obradom eucharistického slávenia, napr. dôvod prežehnanja sa, úloha liturgických čítaní, či zmysel výzvy celebranta „*hore srdcia*“.

Pred samotnou katechézou zaznelo čítanie z Jánovho evanjelia:

«[Ježiš povedal:] *Veru, veru, hovorím vám: Kto verí, má večný život. Ja som chlieb života. Vaši otcovia jedli na púšti mannu a pomreli. Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby nezemrel nik, kto bude z neho jesť. Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.*» (Jn 6,47-51)

Katechéza Svätého Otca: Úvod k cyklu o svätej omši

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes začíname novú sériu katechéz, ktorá zameria svoj pohľad na „*srdce*“ Cirkvi, čiže na *Eucharistiu*. Pre nás kresťanov je zásadne dôležité dobre porozumieť hodnote a významu *svätej omše*, aby sme náš vzťah s Bohom žili čoraz plnšie.

Nesmieme zabudnúť na veľký počet kresťanov, ktorí na celom svete počas dvoch tisícročí dejín odolávali až na smrť, aby bránili Eucharistiu; a koľkí ešte aj dnes riskujú život, aby sa mohli zúčastniť na nedelnej svätej omši. V

roku 304 počas Diokleciánových prenasledovaní prichytili skupinku kresťanov zo severnej Afriky, ako slávili svätú omšu v jednom dome a boli zatknutí. Rímsky prokonzul sa ich pri výsluchu opýtal, prečo tak konali, hoci vedeli, že je to absolútne zakázané. Oni odpovedali: «Bez nedele nemôžeme žiť», čo znamenalo: ak nemôžeme sláviť Eucharistiu, nemôžeme žiť, náš kresťanský život by zahynul.

V skutku, Ježiš povedal svojim učeníkom: «Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije

ZAÚJALO NÁS

moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň» (Jn 6, 53-54).

Títo kresťania zo severnej Afriky boli zabití kvôli sláveniu Eucharistie. Zanechali svedectvo o tom, že kvôli Eucharistii je možné zrieknuť sa pozemského života, lebo ona nám dáva večný život, tým, že nás robí účastnými na Kristovom víťazstve nad smrťou. Je to svedectvo, ktoré dolieha na nás všetkých a žiada si odpoveď, čo pre každého z nás znamená zúčastniť sa na obete svätej omše a pristúpiť k Pánovmu stolu. Hľadáme ten zdroj, z ktorého „*vytryskuje živá voda*“ pre večný život? Ten, ktorý robí z nášho života duchovnú obeť chvály a vďakyvdania a robí z nás s Kristom jedno telo? Toto je ten najhlbší význam svätej Eucharistie, ktorá

znamená „vdakyvzdanie“: vdakyvzdanie Bohu Otcovi, Synovi a Duchu Svätému, ktorý nás zapája do svojho spoločenstva lásky a premieňa nás.

V budúcich katechézach by som chcel dať odpoveď na niektoré dôležité otázky týkajúce sa Eucharistie a svätej omše, aby sme znovuobjavili či objavili, ako prostredníctvom tohto tajomstva viery žiari Božia láska.

Druhý vatikánsky koncil bol silne motivovaný túžbou viesť kresťanov k chápaniu veľkosti viery a krásy stretnutia s Kristom. Z tohto dôvodu bolo nevyhnutné predovšetkým uskutočniť pod vedením Ducha Svätého vhodnú obnovu liturgie, lebo Cirkve z nej neustále žije a vďaka nej sa obnovuje.

Centrálnou témou, ktorú zdôraznili konciloví otcovia, je liturgická formácia veriacich, nevyhnutná pre skutočnú obnovu. A práve toto je cieľom aj tohto cyklu katechéz, ktorý dnes začíname: rásť v poznaní tohto veľkého daru, ktorý nám Boh daroval v Eucharistii.

Eucharistia je úžasnou udalosťou, v ktorej sa Ježiš Kristus, náš život, stáva prítomným. Byť účastný na svätej omši «znamená ešte raz prežiť Pánovo utrpenie a jeho spásanosnú smrť. Je to teofánia: Pán sa sprítomňuje na oltári, aby bol obetovaný Otcovi za spásu sveta.» (*homília pri sv. omši v Dome sv. Marty, 10. februára 2014*)

Pán je tam s nami, je prítomný. Mnohokrát však ideme [na svätú omšu] a obzeráme sa po veciach a klebetíme medzi sebou, zatiaľ čo kňaz slávi eucharistiou... a neslávim popri ňom. Je tu však Pán! Ak by sem dnes prišiel prezident krajiny alebo nejaká svetovo veľmi dôležitá osoba, je isté, že my všetci by sme boli pri nej blízko, chceli by sme ju pozdraviť. No pomysliť: keď ideš na svätú omšu, je tam Pán! A ty si roztržitý... Je tam Pán! Na toto musíme myslieť. - „Otče, omše sú však nudné“ - „Čo to hovoríš? Že Pán je nudný?“ - „Nie, nie. Nie omša, to kňazi.“ - „Nuž, kiež sa tí kňazi obrátia, ale je to Pán, ktorý je tam. Pochopil si?“ Nezabudnite. Zúčastniť sa na svätej omši znamená znovu prežívať Pánovo utrpenie a jeho spásanosnú smrť.

Teraz sa pokúsime položiť si niektoré jednoduché otázky. Napríklad, prečo robíme znamenie kríža a skutok kajúcnosti na začiatku omše? To je jedna otázka. A tu by som chcel

urobiť malú vsuvku. Videli ste, ako sa deti prežehnávajú? Nevieš čo to robia, či je to znamenie kríža, alebo naznačujú niečo iné. Robia takto [*pápež imituje neurčité pohyby*]... Treba naučiť deti dobre sa prežehnať. Tak sa začína svätá omša, tak sa začína život, tak sa začína deň. Význam toho je, že sme vykúpení Pánovým krížom. Sledujte deti a dobre ich naučte urobiť znamenie kríža.

A tie čítania počas svätej omše, prečo sú tam? Prečo sa v nedeľu čítajú tri čítania a po iné dni dve? Prečo sú tam? Čo znamenajú liturgické čítania a načo sa čítajú? Alebo, prečo v istom momente kňaz, ktorý predsedá sláveniu, hovorí: „Hore srdcia?“ Nehovorí: „Hore naše telefóny, aby sme si urobili fotku!“ Nie, je to nepekná vec! A poviem vám, že mi je z toho veľmi smutno, keď slávim svätú omšu tu na námestí alebo v bazilike a vidím zdvihnuté mnohé telefóny a nielen veriacich, aj niektorých kňazov a aj biskupov. Ale prosím vás! Svätá omša nie je nejaké predstavenie: ideme sa ňou stretnúť s Pánovým utrpením a zmŕtvychvstaním. Preto kňaz hovorí: „Hore srdcia“. Čo to znamená? Pamätajte si: žiadne telefóny.

Je veľmi dôležité vrátiť sa k základom, znovuobjaviť to, čo je zásadne dôležité, prostredníctvom toho, čoho sa dotýkame a čo vidíme pri slávení sviatostí. Žiadosť apoštola Tomáša (porov. Jn 20,25), aby mohol vidieť a dotknúť sa rán po klincoch na Ježišom tele, je túžba nejakým spôsobom sa „dotknúť“ Boha, aby sme mu uverili. To, čo svätý Tomáš žiada od Pána je tým, čo my všetci potrebujeme: vidieť ho, dotknúť sa ho, aby sme ho mohli rozpoznať. Sviatosti vychádzajú v ústrety tejto ľudskej potrebe. Sviatosti, a osobitným spôsobom eucharistické slávenie, sú znakmi Božej lásky, privilegovanými spôsobmi ako sa s ním stretnúť.

A tak prostredníctvom týchto katechéz, ktoré dnes začíname, by som chcel spolu s vami znovuobjaviť krásu ukrývajúcu sa v eucharistickom slávení, ktorá keď sa raz odhalí, dáva plný zmysel životu každého človeka. Nech nás Panna Mária sprevádza na tomto novom úseku cesty. Ďakujem!

zdroj: vatikánsky rozhlas

Pôstne zamyslenie...

Za jedným francúzskym farárom prichádzala neodbytná farníčka. Vraj sa jej zjavil Ježiš a chce, aby farár postavil kaplnku. Samozrejme, kňaz jej neveril. Aby ho presvedčila, mala sa Ježiša opýtať, ktorý farárov hriech je najväčší. Na druhý deň sa žena vrátila so slovami: *Pán Ježiš povedal, že už si nepamätá.*

Ak my urobíme jeden krok k Bohu, On urobí tisíc krokov, aby sa s nami čo najrýchlejšie stretol. Boh sa nikdy nevracia k vypočutým hriechom. Užho neexistuje *hard disc!* Ak úprimne ľutujeme, On odpúšťa a zabúda –na rozdiel od nás... Ako sám povedal svätej Faustíny: *Som trojnásobne svätý a oškliví sa mi najmenší hriech. Nemôžem milovať dušu, ktorú poškvrňuje hriech, ale keď ľutuje, moja štedrosť voči nej je bezhraničná. Svojím milosrdenstvom prenasledujem hriešnikov na všetkých ich cestách a moje srdce sa raduje, keď sa vracajú ku mne. Zabúdam na horkosť, ktorou napájali moje srdce, a teším sa z ich návratu.*

Povedz hriešnikom, že vždy na nich čakám, načúvam úderom ich srdca, kedy začne biť pre mňa. Napíš, že sa im prihovám cez výčitky svedomia, cez neúspechy a utrpenia, cez búrky a hromy...

Božie milosrdenstvo je ako magnet. Neustále nás hľadá...

Aj rabíni potvrdzovali veľkosť Božieho milosrdenstva. Vraveli, že hoci by aj 999 anjelov svedčilo o vine človeka a iba jeden by ho obhajoval - Boh by sa priklonil k obhajobe a odpustil by. Pretože náš Boh sa nedovolí predbehnúť vo svojom milosrdenstve.

Božie milosrdenstvo najkonkrétnejšie

zakúšame vo sviatosti pokánia.

Sám Ježiš povzbudzoval sestru Faustínu a cez ňu každého z nás: *Píš, hovor o mojom milosrdenstve. Povedz dušiam, kde majú hľadať útechu - v tribunáli milosrdenstva (v spovednici), tam sa dejú najväčšie zázraky, ktoré sa ustavične opakujú. Aby sme ten zázrak dosiahli, netreba ísť na ďalekú púť ani vykonať nejaké vonkajšie obrady. Stačí pristúpiť s vierou k nohám môjho zástupcu a povedať mu o svojej úbohosti a zázrak Božieho milosrdenstva sa prejaví v celej plnosti. Aj keby duša bola ako rozkladajúca*

ZAMYSLÉNIE

sa mŕtvoľa, a aj keby z ľudského pohľadu už nebolo pre ňu vzkriesenia a všetko bolo už stratené, nie je tak u Boha. Zázrak Božieho milosrdenstva vzkriesi takú dušu v celej plnosti.

Židia sa s Jahvem môžu zmieriť len raz v roku, v deň Jom Kippur. Mohamedáni majú len jeden mesiac - Ramadán - na zmierenie s Alahom. Katolíci majú na zmierenie s Bohom 365 dní v roku... Nemusia ísť na ďalekú púť, nemusia vykonať nejaké vonkajšie obrady.

Tak prečo to odkladať?

zdroj: www.milosrdenstvo.sk

Pápež František: Pôstne obrátenie spočíva v konkrétnych skutkoch

Zanechajte zlo, naučte sa konať dobro a nechajte sa viesť Pánom. To je cesta pôstneho obrátenia, ktorú pápež František predostrel veriacim. Vo svojej homílii sa nechal inšpirovať prvým čítaním z proroka Izaiáša (Iz 1,10.16-20) a z Evanjelia podľa Matúša (Mt 23,1-12). Obrátenie sa podľa slov Svätého Otca preukazuje najmä v konaní „konkrétnych skutkov“ lásky.

„Každý z nás robí každý deň niečo zlé.“

Biblia dokonca hovorí, že „aj ten najsvätejší hreší sedemkrát za deň,“ vysvetlil na úvod svojej kázne pápež František. Problém spočíva v tom, aby sme si „nezvykli na život týchto zlých skutkov“ a vzdialili sa od toho, čo „jedom zabíja dušu“, robí ju malou. A teda, aby sme sa naučili konať dobro, vysvetlil Svätý Otec:

„Nie je jednoduché konať dobro: musíme sa to naučiť, vždy. A učí nás on. Takže: učte sa. Ako deti. Na ceste života, kresťanského života sa učí každý deň. Treba sa učiť každý deň vykonať niečo, byť lepšími než ten predchádzajúci deň. Učiť sa. Vzdialiť sa od zla a učiť sa konať dobro: to je pravidlo obrátenia. Lebo obrátiť sa neznamena ísť k nejakej víle, ktorá nás s magickou paličkou obráti: nie! Je to cesta. Je to cesta zanechania niečoho a učenia sa.“

Na to, aby sme zanechali zlo a naučili sa konať dobro, ktoré sa prejavuje v konkrétnych skutkoch, je podľa slov Svätého Otca Františka potrebná odvaha a pokora:

„On, Pán, tu hovorí tri konkrétne veci, je ich však mnoho: hľadajte spravodlivosť, pomôžte utláčanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu... [Sú to] konkrétne veci. Konať dobro sa dá naučiť skrze konkrétne skutky, nie slová. Skutkami... Preto Ježiš v

evanjeliu, ktoré sme počuli, karhá túto vládnucu triedu izraelského ľudu, lebo «hovoria, ale nekonajú», nepoznajú konkrétnosť. A ak niet konkrétnosti, nemôže dôjsť ani k obráteniu.“

Prvé čítanie z knihy proroka Izaiáša prináša pozvanie od Pána: «Podťe, pravoťme sa!». Slovo «podťe», vysvetlil na záver svojej dnešnej rannej homílie pápež František, je to isté slovo, ktorým sa Ježiš prihovárал ochrnutým, ako aj Jairovej dcére či synovi naimskej vdovy. A Ježiš nás nenecháva samých, podáva nám svoju ruku, aby „sme vstali“. Je pokorný a skláňa sa, aby nám povedal: „Podťe, pravoťme sa“, dodal Svätý Otec. „Boh s nami kráča, aby nám pomohol, aby nám vysvetlil veci, aby nás vzal za ruku“; Pán je schopný „urobiť tento zázrak“, ktorým je „naša premena“, a to nie zo dňa na deň, ale postupnou cestou:

„Pozvanie k obráteniu: zanechajte zlo, naučte sa konať dobro... ‚Hore sa, vstaňte, podťe ku mne, pravoťme sa a kráčajme vpred‘. - ‚Ale keď ja mám toľko hriechov...‘ - ‚Netráp sa: keby tvoje hriechy boli ako šarlát, zbeležú sťa sneh‘. A to je cesta pôstneho obrátenia. Jednoduchá. Je to Otec, ktorý hovorí, je to Otec, ktorý nás má rád, ktorý nás má veľmi rád. Sprevádza nás na tejto ceste obrátenia. Jediné, čo od nás žiada je, aby sme boli pokorní. Tak ako Ježiš hovorí zákonnikom: «Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený».“

prevzaté, krátené
zdroj: vatikánsky rozhlas

Modlitba Anjela z Fatimy

Ó, môj Bože, verím v Teba, klaniam sa Ti, dúfam v Teba a milujem Ťa. Prosím o odpustenie pre tých, ktorí neveria v Teba, neklaňajú sa Ti, nedúfajú v Teba a nemilujú Ťa.

Najsvätejšia Trojica, Otec, Syn a Duch Svätý, s hlbokou úctou sa Ti klaniam a obetujem Ti Najsvätejšie Telo, Krv, Dušu a Božstvo nášho Pána Ježiša Krista

prítomného vo všetkých svätostánkoch sveta, na odprosenie urážok, ktoré sa Ti dostávajú.

Prosím Ťa, obráť úbohých hriešnikov, pre nekonečné zásluhy jeho Najsvätejšieho Srdca a na orodovanie Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Amen.

Brunno Ferrero - Vôňa

V Indii poznajú legendu o horskom srncovi. Pred mnohými rokmi žil jeden srnec, ktorý stále cítil prenikavú vôňu pižma. Stúpal po zelených svahoch a stále cítil podivuhodnú, ostrú, sladkú vôňu. Trielil do hory a všetko naokolo bolo plné tej vône. Srnec nevedel pochopiť, odkiaľ sa tá vzrušujúca vôňa berie. Bolo to ako hlas flauty, ktorému sa nedá odolať.

Srnec začal behať z lesa do lesa a všade hľadal prameň tej zvláštnej a vzrušujúcej vône. Tým hľadaním bol celkom posadnutý. Úbohý srnec nejedol, nepil, ani nespával. Nevedel, kde sa tá vôňa berie a čo ho stále núti bežať za ňou úžľabinami, horami-dolami, až

sa vyhladovaný, vyčerpaný a na smrť unavený zrútil do neznáma. Šmykol sa zo skaly, spadol a smrteľne sa zranil. Jeho rany boli bolestivé a hlboké. Srnec si lízal krvácajúcu hrud'. V tej chvíli objavil najneuveriteľnejšiu vec. Vôňa, tá vôňa, ktorá ho tak veľmi vzrušovala, bola práve tu, na jeho tele, vo zvláštnom

pižmovom vrecúšku, aké majú všetky srnce tohto druhu. Úbohé zviera sa tej vône zhlboka nadýchlo, ale už bolo príliš neskoro.

„Neskoro som si ťa zamiloval, ty krásna, taká stará a taká nová, neskoro som si ťa zamiloval. Bol si vo mne, ale ja

som bol vonku, a tam som ťa hľadal, a ja, bez krásy, som sa hnal za tými krásami, ktoré si ty stvoril a ktoré by bez teba nejestvovali. Ty si bol vždy vo mne, ale ja som s tebou nebol.“ (svätý Augustín)

prevzaté z internetu

**Nepremárnime
tento
PÔSTNY ČAS.**

**Čas,
ktorý je
tak priaznivý
pre obrátenie.**

Pápež František

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydání časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.